

Cent anys d'una festa

LÓPEZ I VÁZQUEZ, Xavier (coord.)

La Festa de L'Arbre. Un fet català de projecció europea (1899-1999).

Diputació de Girona. Girona, 1999. 180 pàgines.

El llibre comença amb un to d'honor justificat: «un fet català de projecció europea». És la crònica de l'origen de la Festa de l'Arbre, que ha complert el seu primer centenari. L'any 1898 un enginyer agrònom, Rafel Puig i Valls, projectà a *La Vanguardia* una festa perquè la gent recordés que era «l'hora de sembrar i plantar». L'article-idea fou portat a la primera realitat per un mestre de Sant Joan de les Abadesses, Josep M. Andreu i Reñé. Segons aquell model, a Barcelona van repetir la celebració un mes més tard.

Després va venir la projecció europea, gràcies a l'impuls de l'Expo Internacional de París. Els països més avançats d'Europa van assumir la Festa de l'Arbre a partir del model nascut aquí.

La crònica de l'inici i d'aquella projecció presenta

la precisió del fet, ben joiós per la corresponent part gironina. Després de cent anys l'estimació forestal ha crescut, i aquesta és la part més notable i didàctica del llibre, coordinat per Xavier López, biòleg i educador ambiental. Neus Bruguera, professora i il·lustradora, hi aporta el creatiu disseny. L'obra traspasa l'estricta Festa de l'Arbre i obre les seves planes a les relacions històriques entre l'home i el bosc, veritablement d'amor i odi; hi ha notícia puntual dels espais protegits, i de l'arbre a ciutat com a element urbanitzador –els enjardinaments i els arbrats– i acaba amb un programa d'alt contingut educatiu, que tindrà una excel·lent acollida als centres corresponents.

Completa el volum una extensa informació gràfica que ens permet passejar per boscos respectables de tot el món, amb exemplars singulars, amants amb una antologia poètica de categoria. Aquesta obra és una obertura a tota la societat, perquè desvetlla la capacitat de sorpresa davant una naturalesa esplèndida que es deixa conrear i admirar.

La Festa de l'Arbre és el resultat magnífic d'un treball col·lectiu que ha aplegat, a partir del Centre d'Educació Ambiental Santa Marta, deu professionals de l'ensenyament i del medi ambient.

Jordi Dalmau

Bibliografia: Local? Global? Total!

Inés PADROSA I GORGOT. **Bibliografia interdisciplinària de l'Alt Empordà. Suplement** Consell Comarcal de l'Alt Empordà, 2000. 615 pàgines.

Inés Padrosa, bibliotecària del castell de Peralada, va tenir cura de l'elaboració i edició dels dos volums de la *Bibliografia interdisciplinària de l'Alt Empordà* i de la versió en CD-ROM que va publicar el Consell Comarcal l'any 1996. Quatre anys després n'ha aparegut l'actualització en forma de suplement, que en completa els continguts i hi incorpora uns índexs complets. En aquestes mateixes pàgines (núm. 181) ja vàrem tenir ocasió de donar-ne compte i de posar en valor la seva excepcionalitat, que ens complau refermar de nou.

El president de l'ens comarcal, al text de presentació de l'annex, diu que és un luxe per a l'Alt Empordà disposar d'una obra d'aquestes característiques. Evidentment és així per la magnitud de la compilació i pel servei que ofereix com a recurs útil per a qualsevol persona que vulgui pouar en les fonts escrites d'un territori que es caracteritza precisament per la ingent literatura que ha originat. Per això mateix discrepem de l'elogi des de la matisació. Aquest vademècum no és un luxe; és una eina

intel·ligent i imprescindible per descobrir peça a peça l'immens puzzle de la cultura, el pensament, la ciència i la societat empordaneses.

D'altra banda, aquest corpus posa en evidència les escasses obres de referència d'aquesta envergadura que hi ha al país. A Catalunya només tenim una sola base de dades bibliogràfiques d'interès local, i és dedicada a la història (UAB). Si ningú no hi posa remei assistirem a la creació de grans biblioteques digitals –la competència a veure qui pot més és enorme– amb continguts relatius a les més sofisticades temàtiques dins un estil TGV, i al costat presenciarem el tractament del saber territorial a tall de carrilet de via estreta.

La dicotomia està servida. O s'activa una política documental sistèmica de naturalesa territorial o ens calen tantes Inés Padrosa com comarques té Catalunya. Amb el benentès que caldrà comptar que els corresponents consells comarcals en considerin l'oportunitat.

